

гладіаторы единъ срѣщо единъ. Въ безопасното туй развлечение са отличихъ по искуството си двама гладіаторы римляни наети за този празникъ, и по изященъ слѣдъ тѣхъ са показа момъкътъ Лидонъ.

Престореното туй сраженіе, което трая само единъ часъ, не възбуди любопытно вниманіе у никого отъ зрителитѣ освѣнъ у онѣзи които намѣрватъ наслажденіе въ искуството на борбата но не и въ свирѣпостта имъ, заради туй по многото отъ зрителитѣ са благодарихъ защото prestaцѣхъ и защото приближаваше вече минутата въ която тихото увеселеніе щеше да са украси чрезъ зрѣлището на ужаса. Гладіаторитѣ са наредихъ сега по двама споредъ предварителны условия и протегихъ оржіята си. И вървѣлъ дълбоко мълчанье което са нарушаваше само отъ звуковетѣ на военната музыка наченъхъ страшицѣтъ сраженія на борбата.

Обычай имахъ древнитѣ да наченватъ често тѣзи борби отъ най ужаснитѣ защото мѣчителнѣтъ смъртъ на нѣкой звѣроборець са считаше като предварителна жертва на зрѣлището. Но въ сегашното обстоятелство, едилтъ Панса който бѣ много свѣдушъ въ обрядитѣ на цирка, помисли за добро че въ една кървава драма наслажденіето трѣбало постепено да расте намѣсто да са смалива, и заради туй той остави за най подиръ затривацѣто на Главка и на Олипеа. Ръщи са слѣдователно да излѣзатъ на арената най наирѣдъ двамата Галци гладіаторы, подиръ тѣхъ пѣщитѣ гладіаторы, по двама, слѣдъ тѣхъ Главкъ и левтъ и най подиръ назарянищитѣ и тигрътъ да заключатъ зрѣлището.

Забѣлѣжавамы обаче че читателтъ на римската исторія трѣба да ограничи фантазіята си относительно до зрѣлищата на Помпея, и да не търси въ тѣхъ кървавитѣ и великолѣпны оцѣзи зрѣлища, които са предлагахъ на зрителитѣ на императорскія Римъ отъ Нерона и отъ Калигула. Такъзи римскы зрѣлища, въ които са поевявахъ най знаменититѣ гладіаторы и равномѣрно члено звѣрове, учреждавахъ са и въ второстепенитѣ градове на държавата, но по много причини тѣ бѣхъ не само рѣдки и ничтожны но и сравнително съ римскитѣ по челолюбивны. И тѣи Помпея въ туй отношеніе бѣше миниатюра на Римъ, но и миниатюрното туй зрѣлище представя една толкова страшна и ведичествена сцена, подобна на която ний днесъ не можемъ да противопоставимъ, и нека благодаримъ за туй на Всевишния. Тя представляше единъ безкраинъ театръ високъ почти петстотинъ фута, въ койго петнадесетъ и често осемнадесетъ хиляды челоубы глѣдахъ на представенія не престорены, не на тра-